

TỔNG THỐNG NGÔ ĐÌNH DIỆM : GIA ĐÌNH TRỊ ? HIẾU SÁT ? ĐÀN ÁP PHẬT GIÁO ?

Tổng Thống Diệm đã bổ nhiệm toàn bộ những người bên cạnh mình là Phật Tử:

Đồng Lý Văn Phòng, Phó Đồng Lý, Tùy Viên, Tổng Thư Ký, Bí Thư, Chánh Văn Phòng, Tham Mưu Biệt Bộ, Giám Đốc Nghi Lễ, Giám Đốc Báo Chí. Ngoài ra, trong 4 Tướng trấn giữ 4 Quân Đoàn chiến thuật, thì chỉ có một tướng là Công Giáo: Huỳnh Văn Cao, (Vùng 4 chiến thuật, khá xa Thủ Đô.) (Theo tác giả Minh Võ: Ngô Đình Diệm và Chính Nghĩa Dân Tộc).

Dưới đây là những Phật Tử cộng tác với TT Diệm:

- Ông Nguyễn Ngọc Thơ, Phó Tổng Thống.
- Đại tướng Lê Văn Ty, Tổng Tham Mưu Trưởng.
- Thiếu Tướng Tôn Thất Đính, Tổng Trấn Sài Gòn- Gia Định.
- Ông Vũ Văn Mẫu, Bộ Trưởng Bộ Ngoại Giao.
- Ông Quách Tòng Đức, Đồng Lý Văn Phòng.
- Ông Nguyễn Đình Thuần, Bộ Trưởng phủ Tổng Thống, kiêm Bộ Trưởng Phụ Tá Quốc Phòng.
- Ông Đoàn Văn Thêm, Phó Đồng Lý Văn Phòng.
- Ông Võ Văn Hải, Chánh Võ Phòng.
- Ông Nguyễn Thành Cung, Tổng Thư Ký.
- Ông Trần Sử, Bí Thư.

Toàn Bộ Tham Mưu của Tổng Thống đều là Phật Tử.

Bên Quốc Hội có 75 trong tổng số 123 dân biểu Quốc Hội là Phật Tử.

Trong số 18 Tổng Bộ Trưởng, chỉ có 5 người là Công Giáo.

Bên quân đội, tổng số 19 tướng lãnh có quyền hành nhất, thì đã có 16 tướng là Phật Tử. "

TỔNG THỐNG NGÔ ĐÌNH DIỆM Là một người hiếu sát, lê máy chém đi toàn miền Nam?

1. Trong thời gian 9 năm giữ quyền điều hành đất nước TT Diệm chưa hề ra lệnh hành quyết một tử tội nào. (TH có đọc 1 bài báo viết rằng đã có 1 người bị xử chém, và sau đó TT Diệm nhận thấy việc này quá tàn nhẫn, nên ông đã hủy bỏ tội chém đầu. Từ đó, máy chém chỉ có tác dụng răn đe, mà không còn được xử dụng nữa.).

2. Tướng Ba Cụt Lê Quang Vinh do Toà Đại Hình Cần Thơ tuyên án tử hình, và bị hành quyết ngày 13-07-1956 (theo sử gia Cao Thế Dung đã viết trong cuốn VN 30 Năm Máu Lửa: Đây là chủ trương của Nguyễn Ngọc Thơ và Dương Văn Minh, hai người vốn không ưa Ba Cụt và Hòa Hảo. Ông Nhị Lang, một chiến hữu sát cánh tướng Ba Cụt ở chiến khu Núi Bà cũng nói: TT Diệm không có ý định sát hại tướng Ba Cụt mà chỉ có ý định thương lượng đón ông Vinh về như trường hợp ông Trịnh Minh Thế).

3. Tên cán bộ Việt Cộng nằm vùng được csBV chỉ thị ám sát TT Diệm tại hội chợ kinh tế Ban Mê Thuột ngày 22-02-1957 bị bắt sau khi hãn bắn hụt TT Diệm nhiều viên đạn tiểu liên. Ai cũng tưởng tên cán bộ ấy sẽ bị tra tấn dã man rồi bị thủ tiêu âm thầm, thế nhưng sau chính biến 11-1963 tên cán bộ ấy vẫn sống phây phây và tỏ ra rất cảm phục cung cách chính quyền VNCH đối xử với y trong tù, nhất là tỏ lòng ngưỡng mộ vì lòng nhân từ bác ái của TT Diệm.

4. Cuộc đảo chính 11-11-1960 bị thất bại, một số do sắp đặt của Mỹ chạy ra nước ngoài. Số còn lại trong đó có nhóm Caravelle như Phan Khắc Sửu, Phan Huy Quát, Trần Văn Hương, Phan Quang Đản và Vũ Hồng Khanh cũng đều được trả tự do từ 1961 đến 1963.

5. Phạm Phú Quốc oanh tạc dinh Độc Lập 27-02-1962 bị bắn hạ và bị bắt cũng sống khoẻ và về với gia đình, sau 01-11-1963 ông trở lại không quân, và bị bắn hạ trong phi vụ Bắc Việt không rõ sống hay chết.

TỔNG THỐNG NGÔ ĐÌNH DIỆM với Phật Giáo.

1. Trong 9 năm TT Diệm nắm quyền điều hành đất nước có khoảng 4000 ngôi Chùa mới được xây cất.

2. Hệ thống trường Trung- Tiểu học Bồ Đề được ra đời, có 160 trường Trung-Tiểu học cả nước cũng được khởi đầu thời chính phủ Ngô Đình Diệm.

3. TT Diệm giúp đỡ và phê chuẩn thành lập "Hội Phật Giáo Thống Nhất" toàn quốc, TT Diệm lại khuyến khích, cung cấp tài chánh cho các tăng sĩ đi du học ngoại quốc.

4. Khu đất mênh mông khoảng gần giữa đường Công Lý nay là chùa Vĩnh Nghiêm được chính phủ TT Diệm cấp, Bộ tài chánh không dám quyết định. Khi trình lên TT Diệm nói: "Làm chùa thì cho ngay đi", chỉ lấy 1 đồng tượng trưng. Khu đất Viện Hóa Đạo đường Trần Quốc Toản cũng được giúp và khởi sự thời TT Diệm.

5. Chùa Xá Lợi được xây cất năm 1958 với kinh phí 2 triệu đồng VNCH (thời đó giá 1 tô phở 2,3 đồng) số tiền được trích ra từ quỹ Xã Hội của Phủ Tổng Thống và trao cho ông Mai Thọ Truyền chủ trì xây cất với mục đích phát triển và kiện toàn tổ chức Phật Giáo.

6. TT Diệm nhận được giải thưởng dành cho người Lãnh đạo xuất sắc Á Châu (Leadership Magsaysay) 10.000 USD năm 1956 đã tặng lại cho Đức Đạt- Lai- Lạt- Ma của Tây Tạng

TỔNG THỐNG DIỆM “bất công và độc quyền tôn giáo trị”?

đối với Công Giáo.

- Kể từ ngày Thủ Tướng Ngô Đình Diệm về chấp chánh đến nay, chẳng thấy bằng chứng TT Diệm cho Công Giáo một miếng đất, một số tiền nào để xây Nhà Thờ hay dòng tu, cũng chưa thấy một tu sĩ Công Giáo nào được TT Diệm cho đi du học có học bổng đầy đủ.

- TT Diệm còn lấy lại khu vườn cao su Phú Thọ mà trước đây thực dân Pháp đã tặng địa phận Sài Gòn, để làm tài sản cho quốc gia. Tổng Thống đã lập luận rằng: “Khu đất đó là đất của nước Việt Nam, chứ không phải của Pháp, họ không được phép lấy đất của mình cho bất cứ tổ chức hay cá nhân nào”. Sự việc trên làm TGM Sài Gòn rất khó chịu. Vì thế linh mục Phan Văn Thăm C.N Báo.T.Tiến đã chỉ trích chính phủ trên tòa giảng trong nhà thờ Đức Bà, Sài Gòn.

(khu vườn cao su Phú Thọ: nằm cạnh trường Đua ngựa Phú Thọ (đối diện Bệnh Viện Trưng Vương ngày nay (?))

Kết luận về việc của Ủy Ban Liên Hiệp Quốc tìm hiểu về vấn đề đàn áp tôn giáo tại Việt Nam: Theo lá thư của Thượng nghị sĩ Thomas J. Dodd, Ủy Ban Tư Pháp Thượng Viện Hoa Kỳ, ngày 17 tháng 2 năm 1964 gửi Chủ tịch Ủy Ban Nội Vụ Thượng Viện Hoa Kỳ:

"Thưa Ngài Chủ Tịch,

Vào đầu tháng 9 năm ngoái, vào lúc cao độ của cuộc khủng hoảng Phật giáo, 16 quốc gia đệ trình bản tuyên cáo lên ông Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc, kết án chính phủ Việt Nam đã vi phạm trầm trọng về nhân quyền. Để trả lời, chính phủ của Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã mời Liên Hiệp Quốc gửi một Ủy ban đến Tìm Hiểu Sự Thật và cam kết sẽ hợp tác chặt chẽ với Ủy ban. Đại

Hội Đồng Liên Hiệp Quốc chấp thuận lời mời và ngày 11 tháng 10 một ủy ban đã được thành lập gồm đại diện các quốc gia Afghanistan, Brazil, Costa Rica, Dahomey, Morocco, Ceylan, và Népal.

Phúc trình của Ủy ban về Việt Nam, dù rằng được ấn hành trong nội bộ Liên Hiệp Quốc vào ngày 9 tháng 12, nhưng chỉ được phổ biến một cách hạn chế cho báo chí. Sự thật, bản phúc trình này chỉ được báo chí biết đến hơn hai tuần lễ sau khi được ấn hành do một vài bình luận gia biết được vấn đề.

Theo tôi nghĩ bản phúc trình này có những điều đáng lưu tâm và tôi đề nghị tiểu ban Nội Vụ Thượng Viện ấn hành để các Thượng nghị sĩ hiểu rõ vấn đề

Đây là bản phúc trình bao gồm những lời khai và tài liệu, nhưng không hề có những nhận xét hay kết luận của Ủy ban, tôi tin rằng bất cứ ai sau khi đọc cũng có thể đưa ra kết luận về lời cáo buộc "Phật Giáo đã bị đàn áp", mà thật ra chỉ là một sự thổi phồng đầy ác ý, và tuyên truyền gian trá.

Tôi cũng lưu tâm quý vị liên hệ sự kiện này với cuộc phỏng vấn của NCWC News Agency vào ngày 20 tháng 12 với Đại Sứ Fernando Volio Jimerez của Costa Rica, một trong những người đã kiến nghị thành lập Ủy Ban Tìm Hiểu Sự Thật.

Tôi xin trích dẫn lời của ông Volio:

"Cá nhân tôi nghĩ rằng không hề có chính sách kỳ thị, đàn áp, ngược đãi đối với Phật giáo trên căn bản tôn giáo. Lời khai về những sự việc này thường chỉ là những tin đồn vô căn cứ hoặc đã được thổi phồng hay phóng đại."

Nhật Ký của Đại Úy Đỗ Thọ, Tùy Viên của Tổng Thống Diệm, một Phật Tử và là cháu ruột của tướng Đỗ Mậu, một trong những người đảo chánh :

...Sau khi vụ nổ xảy ra ở Huế, Tổng Thống khiển trách ông Cẩn thật nặng, nhưng những báo cáo từ văn phòng ông Cẩn và chỉ huy trưởng Thừa Thiên chối rằng sự việc xảy ra không phải do ông Cẩn mà là do ai đó... Ông Cẩn hằng năm vẫn đến chùa Từ Hiếu để viếng linh của tổ tiên dòng họ ông đặt ở đây. Ông Diệm nói: "Mọi tôn giáo đều tốt. Luôn luôn có những người tốt và người xấu trong mọi tôn giáo. Chúng tôi bây giờ là Công Giáo, chứ tổ tiên chúng tôi đều là Phật Tử. Vậy, nếu những vị sư ở chùa Từ Đàm, Từ Hiếu, Diệu Đế có cần chi, các ông phải giúp đỡ họ."

Đỗ Thọ còn nói rằng TT Diệm không bao giờ có quan niệm tôn trọng Công Giáo mà coi nhẹ Phật Giáo. Trong một chuyến đi đến Vĩnh Bình, khi mà ông

Tỉnh Trưởng ở đây cho treo cờ Công Giáo để đón Tổng Thống, ông đã nổi giận và truyền lệnh cho Tỉnh Trưởng phải hạ cờ Công Giáo đi trước khi ông ra khỏi máy bay.

Những lời Đỗ Thọ nói, theo tôi, rất khả tín, vì không thể có một người là cháu của kẻ đã giết Tổng Thống lại dám bịa ra những điều tốt về người đã bị chính chú ruột của mình giết chết. (Tội nghiệp cho Đỗ Thọ, ít lâu sau khi cuốn sách được xuất bản, Đại úy Đỗ Thọ đã chết bất ngờ trong một chuyến đi công tác! Chiếc máy bay chở ông đã rơi xuống đất vì một tai nạn không ai được báo cáo.)-Chu Tất Tiến.

XÂY CHÙA

Chùa Xá Lợi

Ngay từ những năm đầu của chế độ, Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã áp dụng một chính sách đặt biệt đối với Phật giáo. Tại Sài Gòn Tổng Thống thường giúp đỡ tài chánh khích lệ Hội Phật học do cư sĩ Mai Thọ Truyền làm Hội Trưởng, đặc biệt là xây chùa Xá Lợi với mục đích duy nhất là dùng làm nơi nghiên cứu, học hỏi giáo lý, mở rộng kiến thức, củng cố niềm tin nơi tín đồ Phật giáo. Chùa Xá Lợi được xây cất năm 1958 với kinh phí 2.000.000\$ Việt-Nam được trích ra từ quỹ Xã Hội của Phủ Tổng Thống và trao cho ông Mai Thọ Truyền chủ trì việc xây cất với mục đích phát triển và kiện toàn tổ chức Phật giáo.

Chùa Vĩnh Nghiêm.

Khoảng năm 1959-1960, Thượng tọa Thích Tâm Giác và bà Đức Âm xin mua đất xây Chùa. Khu đất này thuộc Bộ tài chánh, nhưng Bộ tài chánh không dám quyết định. Khi trình lên Tổng Thống, Tổng Thống nói: "Làm chùa thì cho ngay đi!".

Sau đó họ mua được khu đất hơn một mẫu tây sát đầu cầu Công Lý với giá tương trưng 1\$ Việt-Nam. Sau khi Tổng Thống Ngô Đình Diệm bị thảm sát, ngôi chùa này được xây mang tên Vĩnh Nghiêm.

Chùa Từ Đàm

Riêng chùa Từ Đàm do Thích Trí Quang trụ trì, ông Ngô Đình Cẩn giúp đỡ đặc biệt, nhất là phương diện tài chính, vật liệu, dụng cụ cần thiết do chính tay ông Cẩn hay qua các ông Đại Biểu Chính Phủ hoặc các Tỉnh Trưởng sở tại. Ngoài ra, khi nhà thầu củi Thăng Long trên đường Phan Bội Châu, Huế, đã trúng thầu khai thác củi trong kế hoạch khai hoang mật khu Hoa Mỹ của Việt Cộng, thuộc quận Phong Điền tỉnh Thừa Thiên, ông Cẩn còn đặt điều

kiện với nhà thầu củi Thăng Long phải cung cấp cho chùa Từ Đàm mỗi tháng 30.000\$. Vì thế chùa Từ Đàm càng ngày càng phát triển về mọi mặt.

Một điều rất đặc biệt, để có vật liệu đúc chuông cho một số chùa mới xây, ông Cần yêu cầu Đại Đội Quân Cụ Quân Khu II bằng mọi cách, cung cấp vỏ đạn cho Th.T. Trí Quang. Công việc này thật khó, vì lúc ấy Hoa Kỳ chỉ mới cung cấp súng đạn cho quân đội Việt-Nam trong công tác huấn luyện nhưng rất hạn chế, kèm theo nhiều thể thức kiểm soát hết sức chặt chẽ. Tuy nhiên, hai người đứng đầu công tác này là Trung Úy Ngô Văn Điều và Thượng Sĩ Nguyễn Hiệp (đều là người Công Giáo) đã tìm mọi cách thực hiện lời yêu cầu của ông Ngô Đình Cần.

Được chính quyền tích cực giúp đỡ, Phật giáo miền Trung phát triển mạnh; xây thêm nhiều cơ sở, chùa miếu mới. Thêm vào đó, sự qua lại giữa ông Cần và Th.T. Trí Quang rất thường, nhất là vào những dịp LỄ, TẾT. Nên từ đó, uy tín tăng sĩ chùa Từ Đàm, đặc biệt là Th.T. Trí Quang, càng ngày càng nổi bật trong giới Phật giáo. Vì thế ông ta mặc nhiên được coi như đại diện chính thức cho cả khối Phật giáo miền Trung với chính quyền. Uy tín của ông ta vượt trội hẳn trên các tăng sĩ khác.

Ngoài ra còn khoảng 4.000 ngôi chùa khác được xây thêm dưới chế độ Đệ I Cộng Hòa.

Ngoài những ưu đãi như trên, Tổng Thống còn có kế hoạch lâu dài, khuyến khích Phật tử đi du học. Nhất là Tổng Thống giúp đỡ và phê chuẩn thành lập "Hội Phật Giáo Thống Nhất" toàn quốc.

Sau khi Phật giáo đã có tổ chức thống nhất, Tổng Thống Ngô Đình Diệm lại khuyến khích, cung cấp tài chánh cho các tăng sĩ đi du học, hầu nâng cao trình độ cho hàng ngũ lãnh đạo Phật giáo Việt-Nam

Vào khoảng cuối tháng 8 năm 1963, Tổng Thống đến thăm ngôi chùa nữ tại Phú Lâm do sư bà Diệu Huệ chủ trì. Trong khi đàm đạo, nhiều sư nữ đã òa lên khóc, vì họ biết từ trước đến giờ, Tổng Thống đã từng nâng đỡ Phật giáo rất nhiều, nay nhiều kẻ lại quay lưng lại. Cuộc nói chuyện vừa dứt, một tăng sĩ tiến tới chào Tổng Thống.

Tổng Thống hỏi:

- Thầy về khi mô?

- Thưa Tổng Thống, con về được gần ba tháng. Hôm về anh em chúng con (không nói rõ bao nhiêu người) đã đến trình diện Tổng Thống.

- Học có được không?

- Dạ thưa, được. Nhờ lòng ưu ái của Tổng Thống cho đi du học, chúng con đã cố gắng theo kịp các bạn cùng khóa.

- Tiền bạc có đủ không?

- ạ, cảm ơn Tổng Thống. Nhờ lòng ưu ái của Tổng Thống thương cho quá đầy đủ.

- Học về rồi phải đem những kiến thức đã học được áp dụng vô tổ chức của mình, từ tổ chức đến việc đào tạo cán bộ. Tôi nghĩ bên Phật giáo nên chủ trương như bên Công Giáo, nghĩa là phải đi tu từ 9, 10 tuổi đến 30 tuổi mới thành linh mục. Có như thế mới chọn lựa kỹ càng cả về đạo đức và học vấn. Bên Công Giáo lúc sau ni có thu nhận thanh niên vào học lên linh mục sau khi đã đậu tú tài. Nhưng cách đó xem ra chọn lựa không được kỹ càng bằng lớp bắt đầu đi tu từ nhỏ.

Nói đến đây Tổng Thống bảo vị tăng sĩ:

-Thôi! Cố gắng làm việc tử tế.

Năm 1959, sau khi đặc cử nhiệm kỳ II mới được ba ngày, Tổng Thống âm thầm đến thăm các chùa tại Sài Gòn và những vùng phụ cận để cảm ơn các thầy đã ủng hộ ngài thăng cử. Tại một ngôi chùa nọ, khi đón tiếp Tổng Thống, thượng tọa trụ trì vui đùa trách Tổng Thống:

- Tổng Thống có chuyện vui không cho anh em chúng tôi biết để cùng chung vui với Tổng Thống.

Tổng Thống trả lời:

-Có chuyện chi vui mà tôi dấu các thầy mô?

- Dạ, thưa Tổng Thống, qua tặng đoàn Tích Lan, chúng tôi được biết, Tổng Thống đã tặng Đức Đạt Lai Lạt Ma một số tiền lớn.

Nghe vậy, Tổng Thống hơi đỏ mặt, ngời lạng thình một lúc rồi nói:

– Vì là một việc tế nhị, tôi không muốn cho ai biết, chứ không phải có ý dẫu các thầy. Tôi nhận được giải thưởng Leadership Magsaysay 10.000 đô la. Tôi không có nhu cầu chi. Gặp lúc Đức Đạt Lai Lạt Ma, vị lãnh đạo và là biểu tượng của tinh thần tranh đấu bất khuất để bảo vệ niềm tin, bảo vệ tôn giáo, bảo vệ dân tộc ngài, đang gặp hoạn nạn, phải sống lưu vong, cần nhiều sự giúp đỡ. Tôi thấy mình có bổn phận phải giúp ngài. Tôi nhờ Thủ Tướng Nerhu chuyển số tiền này cho ngài, nhưng ông ta khước từ, có lẽ ông ngại mất lòng Trung Cộng, nên tôi phải tìm đường khác để chuyển số tiền này cho ngài.

Các thầy cũng biết, mình đang phải chiến đấu chống lại chủ nghĩa vô thần rất tàn bạo. Chỉ có niềm tin tôn giáo mới đủ sức mạnh chống lại được chủ nghĩa tai hại này. Vì thế, đối với việc phát huy, củng cố, bảo vệ niềm tin tôn giáo, bất câu là tôn giáo nào, mình cũng có bổn phận khuyến khích và giúp đỡ.

Sau đó Tổng Thống đi bắt tay các thầy, ngài thấy Đại Đức Thích Quảng Liên, liền hỏi:

– Thầy về khi mô?

– Dạ, thưa con mới về, chưa kịp vào chào Tổng Thống.

– Không sao. Khi mô thầy muốn vô, nói sĩ quan tùy viên sắp xếp cho vô.

Sự việc trên làm TGM Sài Gòn rất khó chịu. Vì thế linh mục Nguyễn Văn Vàng đã chỉ trích chính phủ trên tòa giảng trong nhà thờ Đức Bà, Sài Gòn.

Dưới thời Pháp thuộc và qua các chính phủ dưới thời Quốc Trưởng Bảo Đại, Giáo Hội Công Giáo được mở các chủng viện để đào tạo linh mục, tu sĩ. Chương trình giảng dạy không phải chịu sự kiểm soát của chính phủ.

Đến thời Đệ I Cộng Hòa, Tổng thống Ngô Đình Diệm ban hành Đạo Dụ số 54/7, xóa bỏ quy chế này. Đạo Dụ ấn định: "Không ai được mở trường tư mà không có giấy phép của chính phủ. Các trường được phép mở phải chịu sự kiểm soát của chính phủ về nhân viên, chương trình giảng dạy."

Việc ban hành Đạo Dụ này đã gây nên làn sóng phản đối dữ dội trong giới Công Giáo. Đầu năm 1957 Hội Đồng Giám Mục VN, trong đó có cả ĐGM Ngô Đình Thục, họp ra thông cáo chiếu điều 17 Hiến Pháp, lên án Đạo Dụ 54/7 là vi phạm tự do tín ngưỡng và yêu cầu xóa bỏ tất cả những điều khoản liên quan đến chủng viện.

Vì thế một số linh mục đến nhờ Ông Bộ Trưởng Quốc Gia Giáo Dục Nguyễn Quang Trình dẫn vào gặp Tổng Thống. Trước khi vào, nhiều linh mục huyênh hoang rằng: "Lần này tôi sẽ nói toẹt ra hết. Tôi không nể nữa đâu". Nhưng khi vào, các vị đều cúi mặt hoặc quay đi không dám nhìn Tổng Thống.

Khi được Tổng Thống giải thích, các linh mục nhìn ra mục đích của Đạo Dụ là tạo sự hòa đồng các tôn giáo, gây tình đoàn kết toàn dân, nhằm bảo vệ quyền lợi tối thượng của đất nước.

Thế rồi, Tổng Thống quay sang trách khéo Ông Bộ Trưởng Nguyễn Quang Trình:

- Họ không hiểu, ông Bộ Trưởng phải giải thích cho họ. Có vậy cũng đòi vào gặp tổng thống.

Rồi Tổng Thống đứng dậy đi vào.

Sau đó Đạo Dụ được giới Công giáo nghiêm chỉnh thi hành.

Cao Đài.

Trong một lần Tổng Thống tiếp phái đoàn Cao Đài đến thăm xã giao, ngài nói: "Tôi kính trọng quý ngài. Một số linh mục Công Giáo đến gặp tôi xin phép được xổ số Tombola để có tiền xây nhà thờ. Tôi nói: Cao Đài họ có Tombola đâu, sao tôi thấy họ cất thêm thánh thất mới đều đều". Rồi ngài chua chát kết luận: "Cứ Tombola! Tombola mới xây được nhà thờ!"

Gia Đình Trị ?

Xin nói thêm về gia đình Tổng Thống Ngô Đình Diệm mà các Thầy cáo buộc "gia đình trị".

- Ông Ngô Đình Khôi đã bị Việt Cộng sát hại năm 1940 cùng Ông Tạ Thu Thâu và Huỳnh Phú Sổ.
- Giám mục Ngô Đình Thục do Giáo Hội Công Giáo bổ nhiệm cai quản địa phận Vĩnh Long trước ngày TT Diệm chấp chánh.
- Ông Ngô Đình Luyện Đại Sứ VNCH tại Anh Quốc, do Quốc Trưởng Bảo Đại bổ nhiệm trước lúc Tổng Thống Diệm chấp chánh.
- Ông Ngô Đình Nhu làm việc cạnh Tổng Thống giúp soạn thảo kế hoạch nên người ta gọi là: "Ông cố vấn".
- Ông Ngô Đình Cẩn (Miền Trung còn gọi Cậu Út Trầu).

Theo nhiều nguồn tin từ sách báo, ông Nhu và ông Cần không có chức vụ chính thức trong chính quyền và cả hai đều làm cố vấn giúp TT Diệm, họ làm việc mà không lãnh lương. Cả hai đều không được phép tháp tùng theo TT Diệm trong các cuộc công du nước ngoài. Họ không được xuất hiện chụp hình chung với TT Diệm ở nơi công cộng.

1. Chúng ta nghe ông Ngô Đình Nhu trả lời bọn sinh viên Việt Cộng năm 1960 tại Paris như sau:

- Như ông bạn anh vừa hỏi tôi: Chính phủ Ngô Đình Diệm là chính phủ gia đình trị?

Giả thử anh là Thủ tướng Ngô Đình Diệm về nước năm 1954, khi thực dân Pháp còn tiếp tục khuyến khích các phần tử thân Pháp lật đổ chính quyền, cũng như yểm trợ, xúi giục nhiều phiến quân có thành tích bất hảo như thổ phỉ đánh phá quân đội quốc gia, trước cảnh dầu sôi lửa bỏng do các phần tử đối nghịch tạo nên, rắp tâm tiêu diệt anh, nếu phải chọn cộng sự viên sẵn sàng chết sống có nhau vì đại cuộc, giữa hai người đồng tài, đồng sức, đồng chí hướng, một bên không là thân bằng quyến thuộc, một bên là cật ruột, anh có cảm thấy gần như không cách chi anh không hành xử như Tổng Thống Ngô Đình Diệm chẳng?...

Khi được tin hai anh em T.T Ngô Đình Diệm bị thảm sát, Tổng Thống Trung Hoa Dân Quốc Tưởng Giới Thạch đã thốt lên: "Cả 100 năm nữa Việt-Nam mới có Ngô Đình Diệm thứ hai. Biết đến bao giờ Việt-Nam mới sản sinh ra được Ngô Đình Nhu thứ hai! Ông ta là Khổng Minh của Việt-Nam".

Sưu tầm.

Theo FB VNTB